

Czy istnieje obowiązek zasłaniania ust i nosa w sklepach?

16 grudnia 2021

Od kilku dni na skrzynkę naszej kancelarii [Lega Artis] przychodzi coraz więcej zapytań dotyczących obecnego stanu prawnego w zakresie obowiązku noszenia maseczek w sklepach. W związku z gorącym problemem przypominamy, że „obowiązek” zasłaniania ust i nosa ma charakter blankietowy a tym samym nie może stanowić wykroczenia w rozumieniu art 1 § 1 k.w.

Nasze stanowisko jest podyktowane tym, że obowiązek ten wynika z aktu prawa niższego rzędu, jakim jest rozporządzenie. W świetle obowiązującego prawa nie może ono ustanowić prawa powszechnego, w tym przypadku obowiązku zasłaniania ust i nosa. Praktyka pójścia na skróty przez rząd Morawieckiego i ograniczenie prawa wolności aktem prawnym rangi podstawowej jest sprzeczne z art. 31 ust. 3 Konstytucji RP. Wynika z niego, że prawo wolności może być ograniczone czasowo jedynie przy pomocy ustawy. Zasadnym stanie się również stwierdzenie, że nakaz ten stoi w sprzeczności z art. 232 w zw. z art. 233 ust. 3 Konstytucji.

W tym miejscu zwracamy uwagę na fakt, iż ustawa z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, nie zawiera przepisów, które stanowiłyby o możliwości nałożenia powszechnego, tj. na wszystkich obywateli, obowiązku zasłaniania ust i nosa. Ustawa ta w aktualnym brzmieniu art. 46a i 46b może być jedynie podstawą ustanawiania określonych ograniczeń, nakazów i zakazów na ściśle określonym fragmencie terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ale nie na całym jej obszarze jak to jest obecnie.

Tym samym wprowadzony przez RM powszechny nakaz zakrywania ust i nosa na całym obszarze kraju jest przekroczeniem delegacji ustawowej, co czyni go nakazem nieobowiązującym we wskazanym zakresie.

Stanowisko nasze poparte jest między innymi w Postanowieniu SR w Mińsku Mazowieckim z dnia 2 kwietnia 2021 rok sygn. akt II W 155/21 oraz z dnia 15 marca 2021 r. II W 119/21, z dnia 12 kwietnia 2021 r. II W 223/21.

Z treści powyżej powołanego postanowienia wynika jednoznacznie, iż podstawy prawne Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21.12.2020 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii, tj. zakrywania ust i nosa za pomocą maski w brzmieniu obowiązującym w chwili popełnienia czynu [28.12.2020 r., jak i aktualnych jw. rozporządzeń], tj. art. 46a i 46b ustawy o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi z dnia 05.12.2008 r. [Dz. U. 2008 nr 234 poz. 1570 z późn. zm.] mogą co najwyżej być podstawą ustanawiania określonych ograniczeń, nakazów i zakazów na fragmentach terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ale nie na całym jej obszarze jak to się dzieje obecnie.

Z dalszej treści postanowienia wynika, iż Rozporządzenia Rady Ministrów nie mogą ograniczać praw i wolności obywatelskich, jak to w chwili obecnej ma miejsce na terenie całego kraju.

Ponadto Sąd Rejonowy w Mińsku Mazowieckim, II Wydział Karny, sygn. II W 155/21 w postanowieniu z dnia 02.04.2021 r. stwierdził m.in., że:

– środki wskazane w art. 46b ustawy mogą dotyczyć tylko ściśle wskazanego obszaru, a więc pewnego fragmentu Rzeczypospolitej. Tymczasem § 1 tegoż rozporządzenia ustanawia stan epidemii wywołany zakażeniami wirusa SARS-CoV-2 na całym terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Rada Ministrów wydając rozporządzenie, którego zakres nie jest ograniczony

terytorialnie, zdaniem Sądu wystąpiła ponad ustawową delegację”,

– z uwagi, iż obowiązek zasłaniania ust i nosa pochodzi z rozporządzenia a nie z ustawy, nie pozwala uznać czynu opisanego we wniosku o ukaranie. To powoduje, iż stosownie do przepisu art. 1 § 1 kodeksu wykroczeń odpowiedzialności za wykroczenie podlega ten tylko, kto popełnia czyn społecznie szkodliwy, zabroniony przez ustawę obowiązującą w czasie jego popełnienia [nullum crimen sine lege]”,

– Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej zabrania ograniczania tak istotnych praw obywateli, za wyjątkiem opisanym w przepisach art. 228 Konstytucji. Tym samym wydane i ogłoszone rozporządzenia [niewątpliwie dodatkowo często zmieniane] nie mogą same w sobie ograniczać praw obywatelskich”,

W tym miejscu warto również powołać orzecznictwo, jakie zostało także wydane przez inne Sądy w zakresie art. 116 § 1a k.w., które były wydane po 2 grudnia 2020 jak SR dla Łodzi-Widzewa, 3 marca 2021 r., IV W 16/21 i analogiczne: z 2 marca 2021 r., IV W 71/21, 17 lutego 2021 r., IV K 72/21, 1 marca 2021 r., IV W 113/21. Wynika z nich, że:

– Art. 116 §1a k.w. jest przepisem o charakterze blankietowym, podobnie jak art. 54 kw. Jednakże podstawą odpowiedzialności za wykroczenie nie może być przepis rangi podstawowej, z kolei rozporządzenia Rady Ministrów nie są przepisami porządkowymi, do których odwołuje się art. 54 kw.

– Obowiązek zakrywania ust i nosa został ustanowiony z naruszeniem art. 31 ust. 3 Konstytucji i JEDNOZNACZNIE wykracza poza delegację ustawową „Możliwość karnego sankcjonowania określonych zachowań wymaga ścisłego przestrzegania przez prawodawcę reguł legislacyjnych określonych w Konstytucji RP”.

Zasadnym stanie się również przytoczenie stanowiska zaprezentowanego w treści uzasadnienia Postanowienia S0 w

Krakowie, jakie zostało wydane w sprawie III Kp 354/20. Sędzia Joanna Makarska uznała w nim, że prezydent Andrzej Duda i inni politycy, przyjeżdżając w środku pandemii na Wawel i nie zachowując dystansu, nie złamali prawa, bo rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie covidowych nakazów i zakazów są niekonstytucyjne. Warto też zwrócić uwagę na trzy Wyroki Sądu Najwyższego (Patrz: Sygn. akt II KK 64/21, Sygn. akt II KK 74/21, Sygn. akt II KK 97/21) z dnia 16 marca 2021 roku, gdzie w uzasadnieniu wydanych wyroków Sądy te jednogłośnie wskazały, że restrykcje wydawane w formie rozporządzeń nie mogą skutecznie nakładać na obywateli daleko idących ograniczeń związanych z najbardziej newralgicznymi sferami życia. Odnoszą się do nich zapisy Ustawy Zasadniczej – głównego źródła prawa powszechnie obowiązującego w Rzeczypospolitej Polskiej.

Z kolei Sąd Najwyższy rozpoznając skargi kasacyjne RP0 w związku z nieprzestrzeganiem przez obywateli restrykcji pochodzących z rozporządzeń covidowych, wydał wyroki w pod Sygn. akt II KK 64/21, Sygn. akt II KK 74/21, Sygn. akt II KK 97/21, w których stwierdził, iż wprowadzone nakazy i zakazy przez Prezesa Rady Ministrów w drodze rozporządzeń są sprzeczne z prawem powszechnie obowiązującym.

Na podstawie powyższego uznać należy, iż w chwili obecnej [stan na dzień 10.12.2021 roku] nie istnieje przepis prawny, z którego wynikałby powszechny obowiązek zasłaniania ust i nosa.

Źródło: [LegaArtis.pl](https://legartis.pl)